

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.186/2014/5.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2014. június 17. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2013. június 7. napján kihirdetett 6.B.152/2010/74. számú ítéletét I. r., VI. r. és X. r. vádlottak tekintetében hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasítja;

III. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja a következők szerint:

A vádlott cselekménye a 2012. évi C. törvény 293. §-ának (1) és (2) bekezdése szerint minősül.

A szabadságvesztés tartamát 1 (egy) év 10 (tíz) hónapra súlyosítja.

A vádlott feltételes szabadságra bocsátása lehetőségének legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő nap.

E vádlottat érintően az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben helybenhagyja.

A nyilvános ülésen VI. r. vádlottat érintően 8000 (nyolcezer) Ft, míg X. r. vádlottat érintően 9860 (kilencezer-nyolcszázhatvan) Ft bűnügyi költség merült fel.

I. r. vádlott lakcíme helyesen: ...

III. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: ...

VI. r. vádlott születési helye helyesen: -.

Indokolás:

A törvényszék ítélete ellen az ügyész valamennyi vádlott terhére felmentésük miatt, bűnösségük megállapítása és büntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést.

I. r., VI. r. és X. r. vádlottak, valamint e vádlottak védői az ítéletet tudomásul vették, mely ellen III. r. vádlott és a védője enyhítésért fellebbeztek.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség II. r., IV. r., V. r., VII. r., VIII. r. és IX. r. vádlottak vonatkozásában az ügyész fellebbezését visszavonta, ezért a törvényszék ítélete e vádlottak tekintetében elsőfokon 2014. március 12. napján jogerőre emelkedett, melyre tekintettel az ítélőtábla a törvényszék ítéletét csupán I. r., III. r., VI. r. és X. r. vádlottak vonatkozásában bírálta felül a Be. 349. §-ának (1) bekezdése értelmében.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség visszavonta továbbá I. r. vádlottnak az 1. tényállásban, míg III. r. vádlott 6. tényállásban megjelölt vád alóli felmentésüket is, s mivel ezen felmentő rendelkezések ellen fellebbezés nem érkezett, az ítélőtábla e körben a Be. 348. §-ának (2) bekezdése alkalmazásával szintén mellőzte a törvényszék ítéletének a felülbírálatát.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség az átiratában az ügyészi fellebbezést a vádlottak terhére irányulóan módosítással, a bűnösség kimondása helyett az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése végett tartotta fenn I. r., VI. r. és X. r. vádlottaknál a 2. tényállásban szereplő bűncselekmények vádja tekintetében hozott felmentő rendelkezés tárgyában, módosítással tartotta fenn továbbá a fellebbezést III. r. vonatkozásában súlyosítás végett, de a 8. tényállásban szereplő cselekményének az elbíráláskor hatályos büntető törvény szerinti minősítése céljából.

A másodfokú nyilvános ülésen a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség képviselője az írásbeli indítványát fenntartotta, I. r., VI. r. és X. r. vádlottak védői az ítélet helybenhagyását, míg III. r. vádlott védője a büntetés enyhítését - felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabását -, továbbá a vagyonelkobzás mellőzését kérték.

Az ítélőtábla a megjelölt kereteken belül a Be. 361. §-ában írt nyilvános ülésen a törvényszék ítéletét a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le a büntető eljárást. Az általa megállapított, s III. r. vádlottal kapcsolatos 8. tényállás mindenben megalapozott, azt az ítélőtábla a felülbírálatának alapjául elfogadta, azonban a I. r., VI. r. és X. r. vádlottakat érintő 2. tényállás megalapozatlan, mely megalapozatlanság abban áll, hogy a tényállás hiányos [Be. 351. § (2) bekezdés b/ pont], melynek következtében a törvényszék a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett [Be. 351. § (2) bekezdés d/ pont], s az indokolás is részben ellentétes a megállapított tényállással.

A törvényszék a 2. tényállás 3. bekezdésében azt rögzíti, hogy „az ma már kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy VI. r. vádlott telefonon felhívta I. r. pü. főtörm.

vádlottat azért, hogy az ... szemben megindult jövedéki eljárásban segítsen annak érdekében, hogy a személygépkocsiban felfalálható további 22 karton cigarettát ne találják meg”, az ítélet indokolási részében (ítélet 23. oldal 1. bekezdés) pedig azt, hogy „I. r. vádlott volt az, aki a jövedéki eljárás kapcsán telefonbeszélgetést folytatott VI. r. vádlottal, hiszen azt a Longobárd 3, 7/1-5. számú beszélgetések igazolják. Ugyanakkor e beszélgetések a vesztegetés tekintetében semmiféle adatot nem tartalmaztak.”. A törvényszék elmulasztotta értékelésének körébe vonni az általa írt Longobárd 3, 7/1-5. alatti telefonbeszélgetések tartalmát, még kevésbé azok - főként időpontbeli - összevetését a Hettita 3/9-17. számú telefonbeszélgetések tartalmával. A törvényszék következtetése helyes, mely szerint e beszélgetések „a vesztegetés tekintetében semmiféle adatot nem tartalmaznak”, azonban a törvényszék nem vizsgálta a maradék bűncselekmény megvalósulásának a lehetőségét, mely maradék bűncselekmény az ügyési álláspont szerint hivatali visszaélés bűntette, melyet VI. r. és X. r. vádlottak felbujtóként, míg I. r. tettesként követtek el.

Az ítéletábra által kifejtett megalapozatlanság a Be. 352. §-a alapján ki nem küszöbölhető, s mivel a bűnösség megállapítását is lényegesen befolyásolta, az ítéletábra a törvényszék ítéletét a 2. tényállás vonatkozásában, az abban szereplő vádlottakat érintően a Be. 376. §-ának (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte s e körben az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

A megismételt eljárást a tárgyalási szaktól kell megismételni, melynek keretében a telefonbeszélgetések ismételt tárgyalási anyaggá tételét követően az elsőfokú bíróságnak a maradék bűncselekmény esetleges megvalósulása kérdésében szükséges állást foglalnia.

A törvényszék a III. r. vádlottat érintő megalapozottan megállapított 8. tényállásban írt cselekmény vonatkozásában törvényesen mondta ki e vádlottat bűnösnek, s helyes az általa megvalósított bűncselekmény jogi minősítése is.

A törvényszék nem végezte azonban el az elkövetéskori (1978. évi IV.) és az elbíráláskori (2012. évi C.) törvények Btk. 2. §-a szempontjából történő összevetését. A feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének kedvezőbb volta miatt III. r. vádlottra az elbíráláskori törvény alkalmazása a kedvezőbb, ezért az ítéletábra III. r. vádlott cselekvőségét a 2012. évi C. törvény alapján bírálta el, melyre figyelemmel cselekménye a 293. § (1) és (2) bekezdése szerint minősül.

Többségében helyesen tárta fel az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban a büntető eljárás hatálya alatti elkövetés súlyosítóként értékelését az ítéletábra arra tekintettel mellőzi, hogy ezen eljárás felmentéssel zárult. III. r. védője által enyhítő körülményként megállapítani kért büntetlen előélet, illetve időmúlás ekként nem vehető figyelembe, mivel a büntetlen előélet III. r. vádlottnál foglalkoztatási feltétel volt, míg az elkövetés és annak jogerős elbírálása között eltelt 2 év nem tekinthető arra alapot adónak.

A törvényszék a szabadságvesztés tartamát a törvény szerint kiszabható minimumban (1 év) határozta meg, még csak nem is utalva a középértéktől (3 év) való eltérés indokaira.

Az ítélet tábla álláspontja szerint III. r. vádlott cselekményének a tárgyi súlya - a NAV járőr csoportokat szabadon irányító pénzügyőr őrnagy több alkalommal történő arra való rávételének a megkísérlése, hogy alkalmanként 200 000 Ft-ért bizonyos határszakaszokat meghatározott időintervallumban ellenőrzés nélkül hagyjon abból a célból, hogy ukrán személyek magyar adójegyét nem tartalmazó dohányárut csempésszenek Magyarországra területére - nem indokolja a törvényi minimumban kiszabott szabadságvesztés büntetést, ezért azt az ítélet tábla a generális prevenció célokat is szem előtt tartva a közügyektől eltiltás tartamának érintetlenül hagyása mellett 1 év 10 hónapra súlyosította. A középértékűtől való eltérés indoka III. r. vádlott beismerő vallomása, továbbá a megbánó magatartása.

A feltételes szabadságra bocsátásról az ítélet tábla a Btk. 38. § (1), illetve (2) bekezdés a/ pontja értelmében határozott, feltüntetve továbbá az általa alkalmazott elbíráláskori törvény 6. § (2) bekezdését (folytatóságosság), 37. § (2) bekezdés a/ pontját (börtön), 61-62. §-ait (közügyektől eltiltás), 92. §-át (beszámítás), 74. § (1) bekezdés f/ pontját (vagyonelkobzás). Ezen utóbbi törvényhely szerint „vagyonelkobzást kell elrendelni a vagyonra, amely az adott vagy ígért vagyoni előny tárgya volt”. Az elsőfokú bíróság - a védői állásponttal szemben - törvényesen rendelt el vagyonelkobzást 400 000 Ft-ra, mint az ígért vagyoni előny tárgyára, hiszen alappal vont következtetést arra, hogy a dohányáruk csempészetéből az azokat végzőknek kiemelkedő anyagi hasznuk származik, melyből a vesztegetésre fordítandó összeg a rendelkezésükre áll, főként annak sikeres lebonyolítása esetén.

A törvényszék ítéletének a III. r. vádlottra vonatkozó egyéb rendelkezései törvényesek, melyre tekintettel az ítélet tábla a törvényszék ítéletének az e vádlottra vonatkozó részét a Be. 372. §-ának alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

A nyilvános ülésen felmerült bűnügyi költség összegét az ítélet tábla a Be. 381. § (1) bekezdésének megfelelően a hatályon kívül helyezés folytán csupán megállapította. Feltüntette végül az ítélet tábla I. r. vádlott pontos lakcímét, III. r. vádlott személyazonosító igazolványának a számát, s VI. r. vádlott helyes születési helyét is.

Debrecen, 2014. június 17.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Nyíregyházi Törvényszék 6.B.152/2010/74. számú ítélete III. r. vádlott vonatkozásában az ítélet tábla ítéletében írt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtandó, míg I. r., VI. r. és X. r. vádlottak vonatkozásában jogerős a másodfokú bíróság ítélete.

I. r. vádlottat érintően az 1 rb. folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntette, III. r. vádlott vonatkozásában pedig az 1 rb. vesztegetés büntette miatt emelt vád alóli felmentő rendelkezések - az ügyészi fellebbezés visszavonása folytán - 2014. március 12. napján elsőfokon jogerőre emelkedtek.

Debrecen, 2014. június 17.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

- kiadó -